

Küçük Sumru

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Sumru

Aysel Banu YAVUZAL

Parlak bir yaz sabahı, küçük sumru geniş kumlu sahilin çok yukarısında uçuyordu. Beyaz gövdesi parlıyor, uzun sivri kanatları yön değiştirip dönüyor, siyah başlığı küçük bir şapka gibi görünüyordu. Parlak turuncu-kırmızı bir gagası ve onu tuzlu rüzgârda yönlendiren çatal bir kuyruğu vardı. Altında deniz, yumuşak ve mavi, bir içeri bir dışarı yuvarlanıyordu.

Aşağıda, sıcak kumun üzerinde kum rengi kahverengi ve beyaz tüyleri olan yuvarlak bir yağmurkuşu duruyordu. Göğsünden siyah bir şerit geçiyordu ve kocaman kara gözleri güneş ışığında kırışıyordu. Kısa, soluk bacaklarıyla zıplayıp kumdaki küçük bir çukuru düzeltiyordu. Tüylü bir yavru kanadının altından dışarı baktı. "Yukarıdaki sen, merhaba!" diye seslendi.

Küçük sumru aşağı süzölüp onun yanına kondu. "Benim adım Pip," dedi, uzun kanatlarını düzgünce katlayarak. Yağmurkuşu gülümsedi. "Ben de Pearl," dedi. "Sahilimize hoş geldin." Kanadının altına küçük bir deniz kabuğu tılsımı soktu, Pip de bir bacağına örülmüş bir ot bilezik taktı. Hemen en iyi arkadaş oldular.

Bütün sabah su kenarında birlikte oynadılar. Pip yükseklerde süzülüp Pearl'e neler gördüğünü anlattı: kayıklar, dalgalar ve gümüş balıklar. Pearl ona hızlı küçük tekmelerle kumu nasıl tertemiz süpüreceğini gösterdi. "Düzenli yuva, mutlu yuvadır," dedi. Pip güldü ve çatal kuyruğunu cıvrıttı. "Ben gökyüzünden düzenlemeyi severim!" diye cıvıldadı.

Yakınlarda başka sumrular ve yağmurkuşları da yuvalarını yapıyordu. Bazıları kumda küçük çukurlar kazıyor, bazıları benekli yumurtalar bırakıyordu. Ama kuşlar endişeliydi. "Yaz kalabalıkları geliyor," dedi yaşlı bir martı. "İnsanlar şemsiye, uçurtma ve kocaman gürültülü ayaklar getiriyor." Pearl tüylü yavrusuna baktı. Pip aşağıdaki yuva yapan kuşlara baktı. "Bir plana ihtiyacımız var," dediler birlikte.

Pip'in bir fikri vardı. "Sen kumda iyisin, ben de gökyüzünde," dedi Pearl'e. "Kalabalıklar gelmeden güvenli bir yuvalama alanı yapalım." Pearl hızlıca başını salladı. Kısa gagasıyla kumda bir daire çizdi. "Yuvaları burada yapabiliriz, otların uzun büyüdüğü yerde," dedi. "Ve burayı temiz ve sessiz tutabiliriz."

Hemen işe koyuldular. Pearl çubukları tekmeledi ve soluk bacaklarıyla kumu düzeltti. Tek tek sığ çukurlar kazdı ve içlerini küçük çakıl taşlarıyla döşedi. Tombul gövdesi yuvadan yuvaya telaşla paytak paytak yürüdü. Pip yukarıda uçtu ve aşağıya yön tarif etti. "Biraz daha sola!" diye şarkı söyledi. "Mükemmel!"

Başka kuşlar da yardıma geldi. Sumrular yumuşak ot parçaları taşıyıp nazıkçe bıraktı. Yağmurkuşları otları sıcacık daireler halinde bastırdı. Yavru kuşlar kocaman gözlerle izleyip mutlulukla cıvıladı. "Takım çalışması hızlı iştir," dedi Pearl, son kum tanesini süpürerek. Pip yukarıda daireler çizip sevinçle bağırdı, turuncu gagası güneşte parlıyordu.

Kısa süre sonra yuvalama alanı hazırды. Düz taşlardan alçak bir duvarın arkasında, kalabalık yoldan uzakta duruyordu. Her ailenin düzenli bir çukuru vardı ve her çukurda benekli bir yumurta vardı. Pip Pearl'in yanına kondu ve yaptıklarına baktı. "Küçük bir kuş köyüne benziyor," dedi. Pearl gülümsedi. "Güvenli küçük bir köye," diye yanıtladı.

Çok geçmeden yaz kalabalıkları geldi. Parlak şemsiyeler çiçekler gibi açıldı, uçurtmalar rüzgârda dans etti ve neşeli sesler havayı doldurdu. Ama yuvalama alanı taş duvarının arkasında sakin ve sessiz kaldı. Pip sahilin çok çok yukarısında uçtu, uzun kanatları ardına kadar açık, aşağıdaki her şeyi izliyordu.

"Yolun yakınında tehlike!" diye seslendi Pip bir öğleden sonra. Büyük bir plaj topu yuvalara doğru yuvarlandı. Pearl kısa bacaklarıyla hızla koştu ve tam topun önünde durdu. "Bu taraf sessiz," dedi ve iyi kalpli bir çocuk topu başka yöne çevirdi. Bütün yavru kuşlar güvende kaldı. Pearl yukarıdaki Pip'e baktı ve kanadını salladı.

O günden sonra mükemmel bir takım oldular. Pip gökyüzünden izledi ve koloniye uyardı. Pearl kumu temiz tuttu ve yerden gözledi. Güneş ısındığında Pip gölgeli yerler buldu. Aç bir martı yaklaştığında Pearl yavruları uzun otların altına çağırdı. Birlikte, hiçbir şey yanlarına yaklaşmadı.

Bir akşam sahilde ani bir rüzgâr esti. Kumu savurdu ve uzun otları hışırdattı. Bazı küçük yavrular gürültüden korkup bağırdı. Pip alçaktan süzüldü. "Beni izleyin!" diye seslendi. Pearl yavruları derin, sıcacık bir çukura götürdü ve bütün aileler rüzgâr dinene kadar sıcacık ve güvende, birbirine sokuldu.

Rüzgârdan sonra gökyüzü pembe ve altın rengine döndü. Pearl kumu yeniden düzeltti ve Pip her yavruyu saydı. Hiçbiri kaybolmadı. Bütün koloni sakin sahilde toplandı. "Yaşasın Pip!" diye cıvıladı sumrular. "Yaşasın Pearl!" diye şarkı söyledi yağmurkuşları. Güneş denize batarken iki arkadaş mutlu bir gülümseme paylaştı.

Bütün yaz boyunca yuvalama alanı güvenli ve mutlu kaldı. Benekli yumurtalardan tüylü yavrular çıktı ve tüylü yavrular minik bacaklarıyla koşmayı öğrendi. Pip ve Pearl onları su kenarında oynarken izledi. "Dostluk iyi bir yuva gibidir," dedi Pearl yumuşak bir sesle. "Sıcacık ve birlikte yapılmış." Pip başını salladı ve gagasını kanadının altına soktu.

Sonbahar geldiğinde kalabalıklar evlerine döndü ve sahil yeniden sessizleşti. Pip ve Pearl temiz beyaz kumun üzerinde yan yana durup yoğun ve mutlu yazlarını hatırladılar. Küçük sumru hâlâ ot bileziğini takıyordu ve yağmurkuşu deniz kabuğu tılsımını saklıyordu. "Gelecek yıl aynı zamanda?" diye cıvıladı Pip. "Aynı zamanda," dedi Pearl. "Birlikte."